

Eerste Aanleg / HH / GENT	
Nummer:	
06-06-2019	

Vonnisnummer 2019/1560	Wx
Rolnummer 18G012437	
Systeemnummer 11RG39133	
Repertoriumnummer	
Notitienummer parket	
Datum van uitspraak 21 mei 2019	
Naam beklaagden 1. 2.	

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. ²⁰⁰⁶ geboren te _____ op _____ wonende te _____
van Belgische nationaliteit

2. ²⁰⁰⁴ geboren te _____ op _____ wonende te _____
van Belgische nationaliteit

beklaagd van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, bepaalde handelingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend
als afdeling _____ eigendom van _____ geboren te _____ op
wonende te _____

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie
- b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
- c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie,

meer bepaald: door een dubbele carport van 6,00 m x 6,00 m een hoogte van 3,00 m te hebben opgericht

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 29 september 2010 tot 20 oktober 2010 (datum 1^e vaststellingen - stukken 1, 18)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1^o van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te _____. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 20 november 2018.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzittingen van 15 januari 2019 en 19 maart 2019.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 19 maart 2019:

- de herstelvorderende overheid, het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door _____ substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de eerste beklagde _____ en de tweede beklagde _____ bijgestaan door meester _____ advocaat te _____

;

- het positief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling.
3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op **20 oktober 2010** stelde de ambtenaar bevoegd om stedenbouwkundige misdrijven op te sporen en vast te stellen, vast dat te volgende handelingen werden uitgevoerd:
- het oprichten van een dubbele carport van 6m X 6m en een hoogte van 3m,
 - het volledig verharderen van de zijdelingse bouwvrije strook en de voortuinstrook als toegang naar de carport,
 - het wederrechtelijke inrichten van een zone voor gemeenschappelijk parkeren tot private, deels verharde tuin met carport.

Deze dubbele carport was opgericht op een volgens de verkaveling en het B.P.A. voor gemeenschappelijk parkeren voorzien terrein, palend aan de halfopen eengezinswoning van de bouwheer.

Deze handelingen werden uitgevoerd in opdracht van _____ en _____

Het perceel is gelegen binnen het gewestplan _____ KB 14 september 1977.
De zonering betreft woongebied.

5. _____ verklaarde op **17 maart 2011** kort samengevat:

- wij zijn hier komen wonen in mei 2001; we kochten in januari 2004 het braakliggend terrein van de firma _____ welke stelde dat het terrein bedoeld was voor garages;
- bij de aankoop werd ons niet meegedeeld dat er gemeenschappelijke garages dienden geplaatst te worden;
- dat zij eigenares is van het stuk grond waarop de dubbele carport is ingepland, de zijdelingse bouwvrije strook en de voortuinstrook welke toegang geven tot de carport zijn eigendom van haar echtgenoot _____ ;
- dat ze gezamenlijk hebben beslist tot uitvoering van de werken die werden aangevat op 29 september 2010 en zijn beëindigd op 20 januari 2011;
- dat er is gewerkt zonder bijstand van een architect;

-dat de werken wat de dubbele carport betreft uitgevoerd werden door de firma te de verharding en de betegeling door de firma vloeren te ;
-dat ze tot het besluit gekomen zijn dat ze een aanvraag tot verkavelingswijziging gaan indienen.

6. bevestigde op **17 maart 2011** de eigenaar te zijn van de volledige verharde zijdelingse bouwvrije strook en voortuinstrook als toegang tot de dubbele carport en bevestigde de verklaring van zijn echtgenote.

7. Op **4 augustus 2011** verklaarde dat de aanvraag tot verkavelingswijziging nog niét was gebeurd; er werd hiervoor contact opgenomen met landmeter uit

8. Op **23 april 2012** werd de verkavelingsaanvraag ingediend. De aanvraag werd op **11 mei 2012** onontvankelijk verklaard.

9. Op **7 juli 2014** verklaarde dat ze een nieuwe aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning hebben aangevraagd en op **26 juni 2014** werd de vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning verleend.

10. Op **13 april 2017** werd een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het aanleggen van een carport voor 2 parkeerplaatsen met bijhorende verharding in betonklinkers. Deze aanvraag werd geweigerd op **29 juni 2017**.

11. Er werd beroep aangetekend bij de bestendige deputatie op **31 juli 2017**.

12. Het ingestelde beroep werd op **9 november 2017** door de deputatie niet ingewilligd, de stedenbouwkundige vergunning werd geweigerd.

Beoordeling

13. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

14. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten ten aanzien van beide beklaagden bewezen zijn.

Hiervoor kan inzonderheid verwezen worden naar de vaststellingen van de ambtenaar bevoegd om stedenbouwkundige misdrijven op te sporen en vast te stellen en de bijhorende foto's.

De feiten werden overigens ter terechtzitting d.d. 19 maart 2019 niet betwist voor beklaagden.

Straf

15. Krachtens art. 6.2.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon en ingevolge art. 7bis en 41bis § 1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

16. Beklaagden benadrukten ter zitting d.d. 19 maart 2019 bij monde van hun raadsman dat ze inmiddels de carport volledig afgebroken hebben en dat ze te goeder trouw waren. Zij vragen hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Het openbaar ministerie verleende hiervoor gunstig advies.

Er zijn redenen om in te gaan op het verzoek van beklaagden.

Beklaagden verkeren in de wettelijke voorwaarden om te genieten van de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling.

Beklaagden beschikken beiden nog over een blanco strafregister.

Vooraf is de rechtbank van oordeel dat, nu het herstel is uitgevoerd, een bestraffing de sociale reclassering van de beklaagden in het gedrang kan brengen op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst der feiten.

De berechting is op zich al een voldoende signaal geweest om de beklaagden ervan te weerhouden nieuwe misdrijven te plegen.

Overeenkomstig de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, werden de beklaagden vóór de sluiting van het debat door de rechtbank ingelicht over de draagwijdte van de opschorting en werden zij daarover gehoord en betuigden zij hun instemming.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

17. Op **23 januari 2014** werd een herstelmaatregel goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen. Deze vordering beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand door de volledige afbraak van de dubbele carport onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag.

Op **30 januari 2014** sloot de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur zich hierbij aan en op **20 maart 2014** verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid positief advies.

Eiseres tot herstel, het college van burgemeester en schepenen van de stad die de vordering heeft ingeleid en de burgemeester van de stad die de vordering automatisch verderzet op grond van art. 7.7.5. VCRO, stelde ter zitting van 19 maart 2019 bij monde van haar raadsman dat het herstel inmiddels volledig is uitgevoerd.

De herstellvordering is derhalve thans zonder voorwerp.

KOSTEN EN BIJDAGEN

18. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

19. De beklaagden dienen ook verplicht te worden tot betaling van de bijzondere vergoeding opgelegd in artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt thans 53,58 euro.

BURGERRECHTELIJK

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen.

Gelast de **opschorting van de uitspraak van veroordeling** gedurende een termijn van **3 jaren** vanaf heden.

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen.

Gelast de **opschorting van de uitspraak van veroordeling** gedurende een termijn van **3 jaren** vanaf heden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

KOSTEN EN BIJDAGEN

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 311,36 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 21 mei 2019

waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd.

Aanwezig:

voorzitter
substituut-procureur des Konings
griffier.